

[Ivar Nørgaard]

den franske regering tidligere har fremlagt forslag om. Det er noget, vi tidligere har afvist, og det går jeg ud fra at vi fortsat afviser, fordi vi ønsker at bevare vetoet i den form, den har. Som jeg også har sagt, må vi selvfølgelig være interesserede i, at vi selv og andre ikke misbruger påberåbelsen af det vitale, men det helt afgørende er, at man ikke får fastlagt nogle kriterier, som man binder sig til.

Det bekymrer mig lidt, at udenrigsministeren synes, det er overflødig med en dagsorden, og at han også synes, at denne faktisk er overflødig, for jeg forstår, at han stemmer for den. Hvis man argumenterer med, at noget er overflødig, plejer man at undlade at stemme. Men ministeren mener trods alt, at den er værd at stemme for, hvis den bliver fortolket sådan, som udenrigsministeren forsøgte det.

Jeg ser ikke nogen modstrid mellem den fortolkning, udenrigsministeren kom med, og det, der ligger bag. Blot vil jeg sige, at når det drejer sig om miljø, er vi interesserede i, at man i flest tænkelige tilfælde vedtager bindende minimumsordninger. Jeg vil gerne sige til dem til venstre for os, at det netop er bindende minimumsordninger, vi ønsker at få vedtaget, og det betyder også, at man lægger pres på alle medlemslandene, og de medlemslande, der har sværest ved det, skal altså tilslutte sig det bindende minimum. Alle andre kan gå videre, men man kan ikke have et land, der kører fuldstændig på friløb.

Når det drejer sig om anvendelsesforskrifter i arbejdsmiljø-sager, må det altid være sådan, at det kun er bindende minimumsordninger, man har i EF, idet det enkelte land er helt suverænt i enhver arbejdsmiljø-sag. Det er et princip, Kommissionen har accepteret, har jeg forstået, efter at det, man var blevet enig om på arbejdsmarkedet, blev meddelt i en note fra den danske regering til Kommissionen, og Kommissionen har ikke haft indvendinger imod den fortolkning.

Til udenrigsministerens oplysninger om ESPRIT-programmet kan jeg kun sige, at det da er godt, hvis man har fået besked noget tidligere andre steder end gennem Udenrigsministeriets Tidsskrift og Børsinformation. Men så håber jeg naturligvis, at udenrigsministeriet har henvendt sig til alle dem, der er interesserede, og det kan nok være lidt svært at vide det på forhånd, helt at få dækning på

forhånd ved direkte henvendelser, så jeg håber som sagt ikke, at der er nogen, der er faldet igennem i den konkrete situation.

Endelig vil jeg sige til SF og VS, at jeg synes, at den holdning, man har i SF og VS, er meget logisk. Ud fra det synspunkt, at man ønsker at bekæmpe EF, kan man selvfølgelig ikke være med til at vedtage et dagsordensforslag, der indeholder en række principper, som vi mener vil være til fordel for EF og Danmark samtidig, hvis de bliver vedtaget og gennemført. Noget sådant mener VS og SF næsten ikke kan lade sig gøre. Jeg kan forstå på hr. Gades sidste indlæg, at det kunne måske tænkes, at vi fandt et eller andet vedrørende de multinationale selskaber, som hr. Gade så også ville stemme for i en EF-sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Må jeg sige til hr. Ivar Nørgaard, at der da meget vel i nogle enkelte tilfælde kan ske det, at Danmark i den almindelige kamp i EF om fordelingen af midlerne finder noget, der kan være en fordel for Danmark på bekostning af de andre lande, og det vil være anderledes i andre tilfælde. Men det, der ikke kan forenes, er arbejderklassens interesser og EFs interesser. Det er det fundamentale i det.

Jeg havde håbet, at hr. Ivar Nørgaard havde uddybet spørgsmålet om en koordinering mellem landene af en nedsættelse af arbejdstiden, som hr. Gade også spurgte hr. Ivar Nørgaard om. Jeg må konkludere ud fra det, der er sagt indtil nu i hvert fald, og det, hr. Ivar Nørgaard i begyndelsen af denne debat sagde til mig, at det, der står i den socialdemokratiske dagsorden, i allerbedste fald er noget ubegribeligt sludder.

I værste fald er det direkte vendt mod f.eks. de vesttyske metalarbejdere, der i øjeblikket aktionerer på et bestemt og – set fra arbejderklassens synspunkt – absolut rimeligt og ordentligt grundlag. Det er der intet præciseret om i dette forslag. Det kan vende sig imod de vesttyske metalarbejderes kamp og dermed mod hele Europas arbejderklasses kamp.

Lad mig lige slutte med at takke hr. Ivar Nørgaard, fordi vi også fra hans side fik en præcisering af, hvad den franske præsident